

Tarybų Lietuvai—21 metai!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kuplėškis,

1961 m. liepos 22 d.

Šeštadienis

Nr. 58 (1541)

Kaina 2 kap.

GINTARĖLĖ TAU NEŠU ANT
DELNO,
BALTIJOS LAŠELĖI TĄ
NUBLANKUSI—
LIETUVOS AŠ VARDĄ ŠVELNŲ
TAU NEŠU KAIP SAULĘ
RANKOSE.

LIETUVA—SKAMBĖS TAUTŲ
BROLIJOS
TSRS SKAMBIAUSIOJĖI STYGA,
LIETUVA GROBIKŲ JAU
NEBIOJO:
BUDRIAI SAUGO MILŽINO
JĖGA.

SALOMĖJA NĖRIS

ŪKINIŲ DARBŲ DIENORAŠTIS

Redakcijos NEETATINIS ŽEMĖS ŪKIO SKYRIUS
nurodo, ką dirbsime ateinančią savaitę

Labai piktžolėti kukurūzų pasėliai „Pakupio“, „Atžalyno“, „Aukštaičių“ kolūkiuose. Išėitis dar yra. Pasėlius reikia skersai ir išilgai tarpelių išpurenti. Bet purenti reikalinga ne viena, o daugiau kartų. Tuomet visos piktžolės išsiras, o rankomis beliks jas nurauti tik apie pačius kukurūzų daigus.

„Žadeikių“, „Lukonių“, „Atžalyno“, „Aušros“ kolūkiuose buvo suvėluotas cukrinių runkelių retinimas. Todėl pasėliai dar nespėjo kaip reikiant sulapoti. Šiuose kolūkiuose, dažniau purenant cukrinių runkelių tarpelius, palaipsniui gilinant purenimą, taip pat dar galima išauginti neblogą cukrinių runkelių derlių. Žinoma, derlius priklausys nuo to, kaip bus purenami pasėlių tarpeliai.

Neblogai prižiūrimi cukrinių runkelių, kukurūzų pasėliai „Šetėkšnos“ kolūkyje. Tačiau bulvės labai piktžolėtos. Tiek šiame, tiek ir kituose kolūkiuose šiemet yra vienos sėjos išauginti gausų bulvių derlių. Reikia tik bulvių pasėlius gerai purenti, tai ku apkaupti. Visų kaupiamųjų prielaidoje didelę paramą kolūkiams gali suteikti mechanizatoriai, jeigu technika pilnai išnaudojama.

Draugai žemdirbiai! Prisiminkime, kad už mėnesio prasideda geriausi žiemkenčių sėjos terminai. Geri šeiminkai, tik nuėmę pirmąjį šilų metų žolę, suarė dobilienas, dirvonus ir į šiuos plotus sės žiemkenčius. Kaip rodo „Nemuno“ kolūkio žemdirbių patyrimas, žiemkenčiai labai gerai dera tose išartose dobilienose ir dirvonuose, kur žemė laiku įdirbama. Dabar pats laikas ruošti ir užimtųjų pūdymus. Kur tik mišiniai nuganyti ar nuplauti, reikia žemę tuojau purenti, suariti.

TSKP Centro Komiteto sausio Plenumas reikalauja iš mūsų, kad diena iš dienos kiltų grūdinių kultūrų derlius, daugiau būtų pagaminama pašarų. Kiek leidžia sąlygos, dabar tręškime pūdymus mėšlu. Tuo užtikrinsime gausų žiemkenčių derlių.

Šiemet žiemkenčiai pribrando žymiai anksčiau negu praėjusiais metais. Jeigu „Šviesos“, M. Melnikaitės vardo kolūkiuose rugiapiūtė jau prasidėjo, tai kituose kolūkiuose dar dėsliama. Patyrimas rodo, kad, norint išvengti

Kalba septynmečio žymūnai

ELEKTRA—MŪSŲ SAULĖ

Prieš dvidešimt vienerius metus mūsų krašte buvo paskelbta Tarybų valdžia ir sukurta Tarybų Lietuvos respublika. Tai nedidelis dar laiko tarpas, tačiau, išmintingajai Komunistų partijai vadovaujant, Lietuvos darbo žmonės per tą laiką pasiekė didžiulį laimėjimą.

Mūsų rajono darbo žmonės šią žymią šventę sutiko irgi su didžiuliais laimėjimais. Man, kaip elektrikai, norisi porą žodžių pasakyti apie mūsų rajono elektrifikaciją. Dar didysis Leninas kalbėjo, kad komunizmas—tai Tarybų valdžia, plius visos šalies elektrifikacija. To mes, elektrikai, ir siekiame. Šiandien, žinoma, jau galime pasigirti tuo, kad beveik ištisą parą elektra yra Kupiškio mieste. Šviesiomis elektros lemputėmis džiaugiasi ir Subačiaus gyvenvietės darbo žmonės. Tačiau bene visų didžiausias laimėjimas yra tai, kad vis daugiau ir daugiau elektra veržiasi į kolūkinį kaimą. Štai kad ir „Vedrupio“ kolūkis. Eini ar važiuoji nakties metu pro šią žemės ūkio artelę, ir negali atsisėsti šimtais žiburių, kuriuos už-

degė Tarybų valdžia. Tiesiai elektros laidai jau ir į „Pirmūno“, M. Melnikaitės vardo, „Pakupio“ ir kitus rajono kolūkius.

Kaip gi elektrifikacija bus vykdoma ateityje mūsų rajone? Visų pirma, reikia pasakyti, greitai laiku iš Panevėžio į mūsų rajoną nusitęs aukštos įtampos laidai. Raciūpėnų kaime, netoli kelio pusantro hektaro plote išaugo transformatorinės korpusai. Iš šios aikštelės laidais elektra pasklis po visą mūsų rajoną.

Elektriku jau dirbu nebe pirmus metus ir gerai žinau, kaip labai reikalinga liaudies ūkiui elektra. Dėsime visas pastangas, kad mūsų rajono žmonės gyventų taip šviesiai, kaip niekas dar pasaulyje negyvena. Mes, elektrikai, nuolat keliame savo kvalifikaciją, mokomės. Aš, pavyzdžiui, dirbdamas mokiausi darbininkų jaunimo vidurinėje mokykloje ir ją šiemet baigiau.

Mokosi ir kiti mano draugai. Mes, darbo žmonės, turime būti išsilavinę, tik tada mes galėsime gerai atlikti savo pareigas!

V. GASIŪNAS

Kupiškio elektros elektromontieris

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose
1961 m. liepos 20 d.

(procentais)

El. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Nuplauta natūralinių ir kultūrinių pievų sienai	Nuimta daugiamet. žolių viso	Pagaminta silosos viso	Įdirbia kukurūzų tarpelių II k.	Įdirbia bulvių tarpelių I k.	Įdirbia bulvių tarpelių II k.	Nuimta viso grūdinių kultūrų
1	„Adomynė“	97,0	95,0	—	*	*	60,2	—
2	„Alizava“	82,2	96,9	—	*	*	*	—
3	„Antašava“	*	*	—	*	*	*	—
4	„Atėitis“	14,7	*	6,9	51,9	*	11,9	—
5	„Atžalynas“	72,5	94,4	9,4	88,2	92,9	32,1	—
6	„Aukštaičiai“	70,7	98,8	—	86,2	73,2	—	—
7	„Aukštupėnai“	56,9	64,0	—	*	*	—	—
8	„Aušra“	66,7	89,3	13,3	*	*	*	—
9	Byčių parod. b. ū.	—	59,9	—	*	*	—	—
10	„Bugailiškiai“	*	*	—	*	*	58,8	—
11	„Gegužės Pirmoji“	*	70,7	6,0	*	*	*	—
12	„Juodpėnai“	75,0	65,3	—	61,9	40,0	—	—
13	„Laisvė“	*	*	—	67,4	*	66,2	—
14	„Laukminiškiai“	86,5	*	7,7	*	45,9	—	—
15	„Lėvuo“	75,0	*	5,5	*	21,9	—	—
16	„Lukonys“	*	*	—	*	*	29,5	2,1
17	M. Melnikaitės v.	*	*	—	*	*	25,0	2,4
18	„Mičiurino v.“	82,0	*	—	*	55,6	—	—
19	„Mituva“	30,0	97,6	—	11,1	42,8	17,1	—
20	„Mūsų rytojui“	13,8	87,5	10,7	*	92,1	—	—
21	„N. gyvenimas“	90,0	96,2	—	*	*	23,3	—
22	„Nemunas“	70,5	*	—	*	*	*	—
23	„Neris“	56,3	*	3,0	*	*	83,3	—
24	„Norūnai“	*	84,3	—	*	83,3	—	—
25	„Pakupys“	91,7	91,1	—	*	*	—	—
26	„Palanga“	28,9	*	4,6	77,5	*	64,1	—
27	„Pergalė“	—	*	*	*	*	40,0	—
28	„Pirmoji vaga“	*	*	16,1	62,5	*	31,3	—
29	„Pirmūnas“	71,4	*	—	*	*	44,2	—
30	„Pyvesa“	95,0	*	74,4	*	*	—	—
31	„Sakalas“	*	80,7	5,0	*	*	25,5	—
32	„Salamiestis“	*	91,8	6,1	*	*	15,0	1,3
33	„Skodinis“	82,7	*	—	*	*	17,8	—
34	„Šetėkšna“	12,9	*	—	*	*	10,9	—
35	„Šviesa“	5,3	94,8	—	*	47,9	—	6,3
36	„Švyturys“	*	*	4,1	*	*	40,0	—
37	„T. pirmūnas“	*	*	—	*	*	—	—
38	„Tiesa“	81,5	97,7	—	*	91,6	—	—
39	„Uoginiai“	55,0	*	—	*	*	71,4	0,6
40	„Vedrupys“	*	*	—	*	*	21,4	—
41	„Vėžionys“	52,0	98,3	—	89,2	30,5	—	—
42	„Vienybė“	*	80,3	8,2	*	*	—	—
43	„Žadeikiai“	*	—	45,5	*	30,6	—	—
44	„Žalgiris“	90,9	*	36,4	*	40,0	—	—

Viso kolūkiuose: 69,6 93,5 2,4 89,5 90,8 36,8 0,3

—įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Kupiškio rajono komjaunimo organizacijos šaknys siekia beveik VLKJS iškūrimo metus. Ši organizacija darė didelę įtaką ir Kupiškio miesto progimnazijai, kuri vėliau išaugo į vidurinę mokyklą. Ar buvo buržuazinišais metais tuometinėje progimnazijoje pagrindinė komjaunimo organizacija, sunku pasakyti. Galimas dalykas, jei buvo, tai tik neskaitydama, nes dauguma moksleivių buvo per jauni. Gal būt, tik paskiri moksleiviai priklausė miesto komjaunimo organizacijai. Man asmeniškai apie 1920 metus teko pažinti vyresnės klasės moksleivį Čepą, kuris priklausė pagrindinei organizacijai. Kad revoliuciniai nusiteikusių moksleivių buvo ir daugiau mokykloje, tai išryškėjo 1940 metais, kada progimnazija jau buvo išaugusi į pilną vidurinę mokyklą.

Jau pačiomis pirmosiomis 1940 mokslo metų dienomis šioje mokykloje staiga atsirado komjaunimo organizacija, ir, reikia pasakyti, gana skaitlinga. Ją sukūrė patys moksleiviai. Matyt, šios organizacijos steigėjai—moksleiviai jau turėjo organizacinę patirtį, greičiausiai įgytą pagrindinėje. Ir patys moksleiviai visus 1940—41 mokslo metus plėtė organizacijos veiklą savo sumaniais, nuolat apie savo nuveiktą darbą duodami ataskaitą mokyklos vadovybei. O jų darbas ribojosi ne vien mokykla. Dalis komjaunuolių įsijungė į agitbrigadas, kurios vyko į kaimus agitaciniam darbui valstiečių tarpe. Praleisdavo jie kartais net pamokas, bet nuo to jų mokslas nenukentėdavo, nes į komjaunimo gretas buvo įsijungę patys darbščiausi, patys geriausi moksleiviai.

Šios jaunos komjaunimo organizacijos darbas vyko taip sklandžiai ir su tokia užsidegimu todėl, kad jos branduolį sudarė tokie puikūs moksleiviai, kaip abiturientai Mikas Baltrušas, Izraelis Geršūnas ir kiti klasių moksleiviai — Stasys Girklys, Gvidonas Jokantas, Julius Vencevičius, Alfonsas Baseckas, Jonas Pretkus ir kiti.

Taip ir norisi man, kaip buvusiam mokytojui, charakterizuoti kiekvieną jų atskirai.

Abiturientas Mikas Baltrušas turėjo ypatingą pasitikėjimą moksleivių tarpe. Visuomet rimtas, patrauklus, buvo mėgstamas net ir priešingų pažiūrų moksleivių. Viskuo jis domėjosi, viskas patraukdavo jo rimtų akių žvilgsnį; rodos, nujausdamas savo trumpo gyvenimo netolimą pabaigą, į viską norėjo socialiai atsižūrėti.

Abiturientas Izraelis Geršūnas mažai kuo skyrėsi nuo Baltrušo—visada rimtas, labai darbštus. Tačiau labiausiai jį klasės draugai vertindavo už nepaprastą draugiškumą.

Stasys Girklys ir Gvidonas Jokantas buvo neišskiriamai draugai. Koks mielas buvuslems mokytojams ir draugams jų prisiminimai! Rodos, gyvas stovi prieš ma-

no akis toks nuoširdus, toks branduolys, žuvo nemaža šios organizacijos narių kar-tu su savo tėvais, kaip tarybiniai piliečiai, kaip žmonės, niekinę fašizmą. Tiesa, kai kurie organizacijos nariai liko gyvi, bet juos gyvenimas plačiai išsklaidė. Ne vienas ir ne du komjaunuoliai su tarybiniais automatais rankose kovojo Didžiojo Tėvynės karo frontuose. Ir jie laimėjo. Jų svajonės išsipildė. Karas baigėsi. Buvo užgydytos karo padarytos žaizdos, gimtinės kloniai pasipuošė naujais vainikais. Pakilo naujam gyvenimui ir gim-tasis Kupiškio miestas. Nauji pastatai, žalumynai, naujos gatvės—štai ką atnešė mūsų miestui Tarybų valdžia! Ta mokykla, kurioje mokėsi mano minėti komjaunuoliai, gavo garbingą revoliucinio-riaus Vlodo Rekašiaus vardą. Išaugo šios mokyklos moksleivių ir mokytojų gretos, keleriopai išaugo komjaunimo, pionierių ir spaliukų organizacijos. Mokykla gavo naujus puikius rūmus. O juk visa komjaunimo organizacija, visi jos nariai, jų tarpe ir didvyrių mirimi kritę komjaunuoliai Girklys, Jokantas ir kiti, tik vieno tesiekė tikslo—kad darbo žmogaus gyvenimas būtų gražus ir prasmingas. Ir, reikia pasakyti, kad tarybinis žmogus, šį tikslą pasiekęs, nenusiramino, o atkakliai kovoja, siekia dar daugiau. Ir jis pasieks. Jis sulauks komunizmo aušros.

Kova, JAUNYSTĖ, PAVASARIS

religiose, ir klasėje gerbiamas draugų seniūnas. Be jo neapsleisdavo nei vienas mokykloje minėjimas bei pasirodymas. Be organizacinių sugebėjimų, jis dar pasireiškė kaip puikus artistas. Reikia pabrėžti, kad jo nuopelnas buvo ir spartus tuo metu komjaunimo gretų augimas. Savo nuoširdumu, draugiškumu, būdingu jam sąmojumi, mokykloje prieiti prie kiekvieno savo draugo, patraukti juos į komjaunimo gretas.

Priešingas jam tipas buvo jo neatskiriamas draugas Gvidonas Jokantas. Jis—puikliausias moksleivis-pirmūnas, tyli, lėtas, visuomet susimąstęs, kuklus. Žvelgiant į jo veidą, ypatingai geras ir protingas akis, susidarydavo įspūdis, kad šio moksleivio gyvenimo kelias—mokslininko kelias. Neveltui jį kai kurie moksleiviai ir net mokytojai vadindavo „mokslininku“. Ir keistai atrodėdavo, kad šie labai skirtingo būdo moksleiviai gali būti tokie geri draugai. Gal būt, būdų skirtumai ir suartino juos,—juk jie vienas kitą galėdavo papildyti. Atrodo, kad tik Stasio Girklio dėka Gvidonas, įsijungdamas į komjaunimo gretas, pasirinko teisingą gyvenimo kelią.

Julius Vencevičius atkreipdavo į save dėmesį ypatingu savo mėlynų akių žvilgsniu. Viskas atrodė jam įdomu, rodos, visą laiką jis aplink jį esančių žmonių tarpe ieškodavo kažko vis naujo, nepaprasto. Jis ne veltui ieškojo,—juk jame brodo menininko siela. Jau tuo metu jame pasireiškė neabejotini literatūriniai gabumai.

Jonas Pretkus ir Alfonsas Baseckas buvo taip pat vienas kitą papildę draugai. Nors jie dar buvo gerokai jaunesni, bet nei per žingsnį neatsiliko nuo savo draugų.

Tai puikus tuometinis vidurinės mokyklos komjaunimo branduolys, paaukojęs visus savo sugebėjimus, visą savo trumpą gyvenimą už tai, kad mūsų žemėje būtų šviesiau, šilčiau, jaukliau. Visi šie komjaunuoliai žuvo fašistinės okupacijos metais. Žuvo visas mokyklos komjaunimo

branduolys, žuvo nemaža šios organizacijos narių kar-tu su savo tėvais, kaip tarybiniai piliečiai, kaip žmonės, niekinę fašizmą. Tiesa, kai kurie organizacijos nariai liko gyvi, bet juos gyvenimas plačiai išsklaidė. Ne vienas ir ne du komjaunuoliai su tarybiniais automatais rankose kovojo Didžiojo Tėvynės karo frontuose. Ir jie laimėjo. Jų svajonės išsipildė. Karas baigėsi. Buvo užgydytos karo padarytos žaizdos, gimtinės kloniai pasipuošė naujais vainikais. Pakilo naujam gyvenimui ir gim-tasis Kupiškio miestas. Nauji pastatai, žalumynai, naujos gatvės—štai ką atnešė mūsų miestui Tarybų valdžia! Ta mokykla, kurioje mokėsi mano minėti komjaunuoliai, gavo garbingą revoliucinio-riaus Vlodo Rekašiaus vardą. Išaugo šios mokyklos moksleivių ir mokytojų gretos, keleriopai išaugo komjaunimo, pionierių ir spaliukų organizacijos. Mokykla gavo naujus puikius rūmus. O juk visa komjaunimo organizacija, visi jos nariai, jų tarpe ir didvyrių mirimi kritę komjaunuoliai Girklys, Jokantas ir kiti, tik vieno tesiekė tikslo—kad darbo žmogaus gyvenimas būtų gražus ir prasmingas. Ir, reikia pasakyti, kad tarybinis žmogus, šį tikslą pasiekęs, nenusiramino, o atkakliai kovoja, siekia dar daugiau. Ir jis pasieks. Jis sulauks komunizmo aušros.

Tokios mintys aplankė dabar mane, minint Tarybų Lietuvos dvidešimt pirmąsias metines.

„Tarybinio pirmūno“ kolūkyje

Kukurūzų derlius bus gausus

Vešliais kvadratais žaliuoja kukurūzai, žadėdami gausų derlių. Tai darbščių jaunimo rankų auginami laukų galiūnai. Visus 40 ha kukurūzų kolūkyje prižiūri traktorininkas komjaunuolis P. Trainys. Kukurūzų auginimo grandims sėkmingai vadovauja komjaunuolis Palma Zalagaitė ir Regina Zalinkavičiūtė. Jos ne tik gerai dirba, bet ir gerai mokosi. Šių žemės ūkio technikumą neaktyvzdinamo skyriaus.

B. ŽIČKUS

Talkininkauja moksleiviai

Nemaža moksleivių atostogauja savo gimtajame „Tarybinio pirmūno“ kolūkyje. Tai—R. Petrikėnas, P. Abuja, V. Vasiliauskas, A. Pakšys, A. Puljanaukas, R. Atkočiūnas ir kiti. Jie padeda savo tėvams dirbti kolūkio laukuose. Todėl jaunaisiais talkininkais džiaugiasi ir brigadininkai—A. Nakas ir A. Latvenas. Ypač nemaža moksleivių padirbėjo šienapūtėje, vagojant bulves, prižiūrint kaupiamuosius.

V. JONAITIS
R. RACIŪNAS

PARSELIAMS ŽODIS PIRMŪNAMS DAUGIAU ERDVĖS

KIAULIŲ ferma Marytės Melnikaitės vardo kolūkyje randasi labai patogioje ir geroje vietoje. Retai kur rajone yra tokios puikios sąlygos. Dėl to mes, kolūkių augintojos, esame labai patenkintos. Tiesa, kiek esu girdėjusi iš senesnių kolūkininkių, mūsų kolūkyje yra kaulių ūkis buvo gerokai apleistas. Vieni kaltina kolūkio vadovus, kiti—kolūkininkes, bet visų didžiausia kaltė mums, kolūkininkėms, atrodo, tenka buvusiam kolūkių fermos vedėjui Aleksui Lapleniui, kuris, tiesiai reikia pasakyti, nesirūpino ferma. Kiaulėms, tuo labiau paršellams, nuolat trūkdavo gerų, maistingų pašarų.

Šiuo metu M. Melnikaitės vardo kolūkio kaulių ferma vadovauja energinga zootechnikė Vanda Lukošūnienė.

—Pas ją energijos ir noro tiek, kad dviems žmonėms užtektų!—taip apie ją atsiliepia kolūkiečiai.

Ir tai, žinoma, grynai tiesa! O kai geras, sumanus vadovas, tada kur kas maloniau dirbti. Kažkaip ir darbas labiau sekasi. Aš prižiūriu 35 veislines kiaules. Dar ankstyvą pavasarį auginau 80 paršelių. Jie visi „auga kaip ant mielių“,—bent taip sako kolūkiečiai.

Kodėl taip yra?

Mano manymu, viską nulemia gerai, maistingi pašarai ir geros, erdvios patalpos. Bet to, reikia pasakyti, irgi mažai. Aš stengiuosi ir visuomet stiekiu, kad prie fermos būtų aptvarai. Juose jauni paršeliai gali ir pabėgti, ir paknaisioti, ir net pasimaudyti. Kaip jau minėjau, mūsų kolūkio kaulių fermos randasi labai geroje vietoje, pušyne.

—Paršellams—tikras kurortas,—kartais mėgsta pajaukauti mūsų kolūkio žemdirbiai.

Nesigiriant—taip ir yra. Ir tai, reikia pasakyti, labai daug ką nulemia.

Nors paršellus auginu tik antrus metus, bet jau daug ką teko sužinoti, patirti, suprasti. Pirmiausia, norint išauginti daug ir gerų paršelių, reikia turėti geras veislines kiaules. Geriausia veislė parinkti tokias kiaules, kurios atveda ne mažiau 11 sveikų, gerai išsivysčiusių paršelių. Kartais veislinė kiauclė atveda ir daugiau paršelių. Bet jeigu ji neturi pakankamai pieno, negali visų išžindyti—iš tokios kiauclės gero nelauk. Be to, reikia stiekti, kad paršavedės į metus apsi-paršiuotų du—tris kartus. Veislinės kiaules tikslingiausia kergti praėjus penkioms—šešioms dienoms po apsi-paršavimo. Be to, kergti reikia su dviem negiminingais kulkais: su vienu ryta, o su kitu—vakare.

Sukergta veislinė kiauclė reikia nuolat stebėti, gerai šerti. Kartais prieš apsi-paršavimą tenka budėti išilsas naktis. Tik taip elgiantis galima gauti gerus, sveikus paršellus.

Šiais metais aš esu išsipareigojusi iš kiekvienos veislinės kiauclės išauginti po 23 paršellus. Dabartinio metu daugiau negu pusę savo išsipareigojimų jau įvykdžiau. Visi gauti paršeliai gerai auga, išaugę geri bekonai. Ypač mūsų kolūkyje gerai bekonus augina Genė Baskutytė ir Marytė Zulonaitė. Šios jaunos, neseniai dirbančios merginos šiais metais išsipareigojo išauginti ir parduoti valstybei po 200 bekonų. Kad jos savo prisilimtuosius išsipareigojimus įvykdys—nėra nei mažiausios abejonės. Tai—darbščios, sąžiningos kaulių augintojos!

Sutikdama Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII suvažiavimą, pasižadėjau dar geriau dirbti, kad mūsų kolūkis dar labiau suklestėtų, geriau ventų kolūkiečiai.

J. BOČIULYTĖ

M. Melnikaitės v. kolūkio paršelių augintoja

KORESPONDENTŲ POSTAI PRANEŠA

KARVĖS GANOSI ANT PLIKO DIRVONO

Kiekvienam kelia nusistebėjimą tai, kad „Švyturio“ kolūkyje karvės rishamos ant pliko dirvono. Ką gi jos čia gali esti, kiek gi iš jų galima rimelžti pieno? Taip elgiantis, pieno gavyba kolūkyje tikrai nepadidės. O juk pieno ir ta čia primelžlama gana nedaug.

Nepakankamai jos gauna ir vandens—į dieną girdomos tik du kartus. Argi fermos vedėjai nežinoma, kad, esant karščiams arba šiltoms dienoms, būtina karves girdyti 3—4 kartus per dieną? O nesant pakankamai gerų ganyklų, karves reikia šerti papildomai mišiniais, kurių kolūkyje tikrai netrūksta.

A. VAIGYS

Nerūpestingumas

Ar jums teko matyti, kaip girdomos karvės „Juodpėnų“ kolūkyje? Jeigu ne, tai verta pamatyti ir rimtai pabarti kolūkio vadovus. Čia karvės girdomos iš baldų, kurių vanduo toks rudas, tiesiog purvinas, kad kolūkiečiai sako, jog ir varlės nepatinka. O tuo tarpu kolūkyje yra statinės vandeniu vežioti ir kiti reikmenys, bet karvės švaraus vandens nemato. Trumpai kalbant, taip „didinamas“ pieno gavyba „Juodpėnų“ kolūkyje. Ne, ne taip reikia vykdyti prisilmtuosius socialistinius įsipareigojimus.

A. VAIČIULĖNAS

Padėtis brigadoje pasikeitė

Praėjusiais metais „Sakalo“ kolūkio penktosios brigados kolūkiečiai tikrai patino savo brigadininku Mečislovu Balle. Su brigados žinovėmis jis nemokėjo sugyventi, nebuvo darbo drausmės, todėl nenuostabu, kad liko nenuplauta 6 ha avilų ir 4 ha dobilų. Savo geriems pažįstamiems jis paskirdavo lengvesnį darbą, tuo sukeldamas kiltiems pasipiktinimą. Be to, ir pats brigadininkas net 7 malšus grūdų buvo pasivogęs.

Dabar brigadai sekmingai vadovauja

Vanda Merkytė. Brigadoje nebeliko tinklinių, vyrauja susiklausymas, drausmė, o ir patys darbai dėl to geriau sekasi. Jau prieš kurį laiką čia nuravėti cukrinių runkelių, suvežtas į kluonus šienas, pasirengta rugiapiūtė ir t. t. Visuomet brigadoje ką nors dirbant pamatysi stropius kolūkiečius Jeronimą Boiką, Bronę Jonušienę, Bronę Daudeienę, 87 metų senuką Lauryną Dauderį, senuką kerdžį Kazį Baltrūną ir daugelį kitų.

L. VĖJAS

KAI DARBŠTŪS ŽMONĖS

„Pergalės“ kolūkio pirmoje ir antroje brigadose kukurūzai buvo pasėti kvadratiniais židiniu būdu. Čia išpurenti jų tarpueiliai, išravėtos piktžolės, žalieji laukai galiūnai atšibiosi vis aukščiau į saulę. Kukurūzus rūpestingai prižiū-

ri mechanizatoriai Stepas Bielis ir Jonas Zafaravskas.

Rimtai rūpinamasi ir cukrinių runkelių, ypač antroje brigadoje, kuriai vadovauja B. Kisielius. Cukrinių tarpueiliai išpurenti, atliktas retinimas

ir papildomas patrešimas sa Lietra. Cukrinių runkelių laukuose nuolat pamatysi dirbant M. Vėtienę, G. Sipavičiūtę, E. Ragauskienę ir kitas kolūkietes.

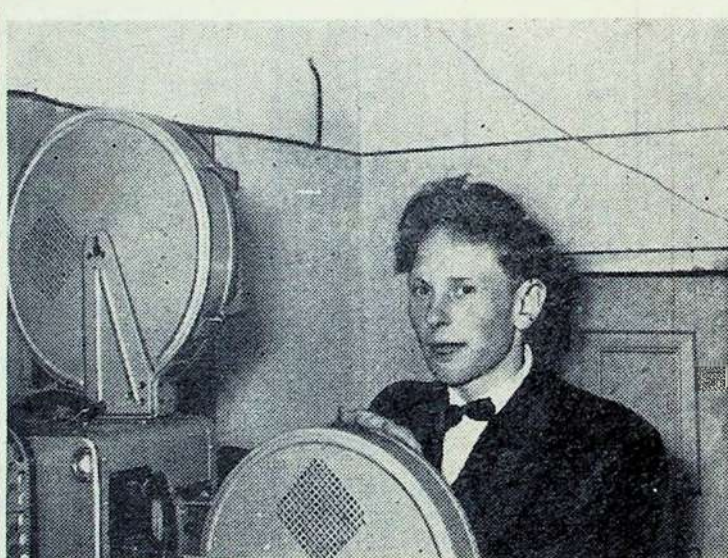
P. SLAIČIŪNAS

O kaip su kukurūzais, pakupiečiai?

Nelabai kaip prižiūrėti kukurūzai šiais metais. „Pakupio“ kolūkyje. Piktžolių jų pasėliuose tikrai užtenka. Štai dėl ko i kolūkio ristiškai atkeliavo pereina m. j. „Sluota“. Tik ją užkūso už srintos į patį kampą. Tačiau kolūkio pirmininkui verta priminti, kad kukurūzams irgi nepatinka piktžolės, o „Sluotos“ pasėliu piktžolių neišnaikinsi. Taigi, „Sluotai“, matyt, teks pasisvečiuoti pas pakupiečius ilgiau, nes patys kukurūzai nepajėgūs kovoti su piktžolėmis.

V. ARŪNAS

Į kino salę — be kontrolieriaus

Tur būt, nerasime nei vieno Subačiaus gyvenvietės gyventojo, kuris nepažintų vietos kultūros namų stacionarinio kinomechaniko Broniaus Girklio. Nors jis turi tik dviejų metų darbo stažą, bet jį pažįsta ir gerbia visi subačiai. O gerbti tikrai yra už ką.

—Bronius ne vien tik punktualiai demonstruoja kinofilms,—kalba subačiai.—Jis prieš kinoseansą žiūrovams gerai išaiškina filmo turinį, papasakoja, kas bus demonstruojama sekantį kartą.

Be to, darbe Bronius įvedė ir kitą naujovę. Į kinoteatrą žiūrovai įeina laisvai. Prie durų nėra jokio kontrolieriaus. Bilietus nuplėšia patys žiūrovai ir įmeta į specialią dėžutę. Rezultatai visuomet puikūs. Žiūrovų be bilietų salėje niekuomet nepasitai. Nuo to r a u k o j e: kinomechanikas Bronius Girklys darbo metu.

Tekstas ir nuotrauka Prano Skardžiaus

Ryžtingoji Ritutė

Šalti plieno dužiai skamba varpinės bokšte. Ritutė sunerimsta. Bet ko gi vis dar tyli motina? Pagaliau:

—Greičiau suki, dukrele! Jau metas į bažnyčią. Girdi, kad skambina...

Gi Ritutė apyverksnė. Kaip ji nenorėtų meluoti, be:

—Man galvą skauda... Nelsiu į bažnyčią...

—Taip, taip, kai tik į bažnyčią, tai tuoj galvą skauda, o kai į pasilinksminimus tai pirmoji. Stelos negelbėji, dukrele, štai kas!.

Pasipiktinusi motina išskubėjo bažnyčion. Likusi viena namuose, mergaitė juoda ašaroms valią. „Ech, kad būtų tėvelis, tikrai už-

tartų“, — šmėkštelė galvoje mintis.

Ritutės akyse iškilo netolimos praėties vaizdai. Prisiminė ji įraudusius nuo girtavimo banditų veidus, pykčio iškreiptas burnas.

—Užmušim! — šaukė jie, stramalinėdami po trobą.

Po to—kurtinantys šūviai, ir asloje, kuikų suvarstytas, gulėjo tėvelis.

—Būklt laimingos... —te ištarė jis ir amžinai užmerkė akis.

Nuo tos baisios dienos praėjo 12 metų, bet Ritutė negali dovanoti savo tėčio žudikams. Nenori ji turėti reikalo ir su kunigais, kurie dažnai pritardavo banditizmui ir net remdavo banditus.

Ritutė mokosi dešimtoje klasėje. Ir tik ji viena klasėje ne komjaunuolė. Motina liguistai religinga, ji nori, kad tokia pat būtų ir jos dukra. Tačiau Ritutė tokia nebus, nei. Ji netiki stabais ir visokiausiomis pasakomis...

Rozalijai Ramanauskienei—64 metai. Ji niekad anksčiau nėra rašiusi eilėraščių, bet Juriiaus Gagarino žygdarbis ją įkvėpė, ir ji sukūrė pirmąjį eilėraščių, skirtą Tarybų Sąjungos Didvyriui kosmonautui J. Gagarinui.

R. RAMANAUSKIENĖ

Jurijui Gagarinui

Aukštojo padangėj drąsuolis skrajoja. Akimis jis ir protu padangę matuoja... Matuok, drąsuoli! Garsink Tėvynę! Tau iš žvaigždžių vainiką nupynėm...

Skrajok, drąsuoli! Tu nepalūši! Istorijos knygon įrašytas būsi! Skrajok, drąsuoli! Minės tave kartos! Pasaulinės garbės esi tu vertas!

Gerbia tave svetlimšaliai,
Gerbia tave Tėvynė.
Gerbs tave tie,
Kurie dar negimę!

Kupiškis.

Prie Šimonių pieno separatorio punkto vienas paskui kitą privažiuoja vežimai su pilnais pieno bidonais. Punkto vedėja Genė Buzienė sparčiai priima pieną nuo pat ankstyvo ryto, tuoj pat išduoda liesą. Aple devintą valandą pienas jau būna priimtas, ir kolūkiečiai imasi darbo kolūkyje.

I. RAUGAITĖ

Lemanavičių šeima „Žalgirio“ kolūkyje tikrai darbšti. Praėjusiais metais Bronius Lemanavičius laukininkystėje išdirbo 323 darbdienius, o šiame jo darbdienų knygutėje jau įrašytas skaičius „204“. Bronė ir Kazė Lemanavičiūtės žinomos kaip darbščiausios karių melėjos.

A. KRIAUKA

Gerai dirba ugnagesial-savarnoriai „Tarybinio pirmūno“ kolūkyje. Vadovaujami A. Girklio, ugnagesial gilina žinlas, kad, esant reikalui, gerai atliktų garbingą savo pareigą.

V. ŽALYS

„LAISVĖS“ KOLŪKYJE

CUKINIŲ RUNKELIŲ LAUKUOSE

Užbaigę cukrinių runkelių tarpueilių purenimą ir patrešimą mineralizacijos trąšomis kelvintuosius laukinius kystės brigados kolūkiečiai. Ypač gerai atrodo tie cukrinių runkelių plotai, kuriuos prižiūri Elena Jakštonienė, Liuda Tonkienė ir kt. darbdienos kolūkietės.

J. ŠIRVYS

Baigė šienapiūtę

Prieš kelias dienas baigė šienapiūtę trečiosios laukininkystės brigados nariai, vadovaujami savo brigadininku Vytautu Jutkos. Čia nušienauti visų daugiametį žolį plotai, šienas suvežtas į atremontuotus kluonus.

K. ŽALYS

Pūdymai—žiemkenčiams

Kolūkio traktorininkai P. Albekas ir R. Prokofjevas nuo ankstyvo ryto iki sutemų dirba laukuose, ruošdami pūdyms žiemkenčių sėjai. Jie visoje brigadoje iškultivavo žiemkenčių sėjai skirtus pūdyms, po to juos apardė, o dabar vėl kultivuoja.

V. VITKUS

ARGI VISA TAI LIKS UŽMIRŠTA?

Dėka Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimosi darbo žmonių gerove, gražėja ir auga mūsų Kupiškis. Žmogus, buvęs jame prieš dvidešimt metų, jo jau nebeatpažintų. Ne kalbant apie visą pažangą ir kultūrą, reikia didžiulius ir mūsų dailės etnografinę parodą. Kas iš mūsų nevertina ir nesupranta, kiek daug darbo, pasiaukojimo ir meilės įdėjo, taip kruopščiai renkant įvairią medžiagą, kupiškėnės Mikalina ir Stefani ja Glemžaitės. Iš jų surinktųjų liaudies darbų matosi lietuvių darbštumas, atsispindi mūsų praeitis.

Daug svečių aplanko mūsų Kupiškį, o mes džiaugiamės, turėdami jiems ką parodyti, nueiti su jais į parodą, pasididžiuoti savo senove. Tačiau argi tuo, kad paroda tik iki rugpjūčio mėnesio 1 dienos tęsis, jau viskas turi ir baigtis? Stebisi svečiai ir mes patys tos parodos dirdingumu, tuo kruopščiu sutvarkymu ir ne vienas klausia: kodėl ne muziejus?

Sis brangus turtas, taip vaizdžiai bylojantis apie kupiškėnų senovę, neturi likti pasleptas. Mes tikimės ir laukiame muziejaus.

Daugelis svečių iš Vilniaus, Kauno, Utenos ir kitur, aplankiusių mūsų parodą, slūdo tą brangų mūsų turtą atiduoti Vilniaus dailės muziejui. Bet argi mes negalime turėti savo dailės muziejaus? Kupiškėnai nori muziejaus!

BRONĖ ČIOPĖNAITĖ

Mokytoja-pensininkė

Subačiaus vidurinė mokykla.

Redakcija, stengdamasi daugiau rašyti apie žemės ūkio, pramonės pirmūnus, kviečia Jus, draugai korespondentai-foto mėgėjai, rašant apie žmones — gamybos pirmūnus, prisijusį ir jų nuotraukas. Pageldautina, kad nuotraukos, esant galimybei, būtų didesnio formato. Būtų labai gerai, jei galėtumėte atsiųsti ir nuotraukų negatyvus. Galima siųsti ir vien negatyvus. Tik, žinoma, nepamirškite parašyti apie žmogų, kurio negatyvą arba nuotrauką siunčiate redakcijai. Nuotraukas bei negatyvus redakcija gali gražinti.

Už panaudotas laikraščioje nuotraukas įprastine tvarka išmokamas honoraras, o geriausios bus premijuojamos.

«STALINO KELIU» REDAKCIJA

Nuo girtuokliavimo — prie vagystės

Kad Šepetos durpių-kraiko gamyklos darbininkas Albertas Urbonas mėgsta „Skaidriąją“, gerai žino ne tik darbo draugai, bet ir Kupiškio miesto gyventojai. Juk kiekvienas Alberto išgerimas baigiasi peštyne. O kad taip negražu ir nekultūringa elgtis, daug sykių jam kalbėjo darbo draugai. Tačiau jų žodžiai nepaveikė Alberto, jis neatsisakė šio savo blogo įpročio.

— Kada gi pasibaigs Urbono gastrolių? — Šnekėjo pasipiktinę kupiškėnai. — Kur gi milicijos darbuotojai? Kodėl jie nesudraudžia sužalėjusio chuligano ir girtuoklio?

Pagaliau Albertas Urbonas įkliuvo. Už sukeltas peštynes jis atsidėjo dešimt parų ir sumokėjo dešimt rublių. Atrodo, kad šios pamokos turėjo užtekti. Bet gavosi priešingai.

Kai šių metų liepos septintą dieną A. Urbonas gavo tik dvidešimt rublių atlyginimo, tai jis vos žadą atgavo. (Jis tinginlavo).

— O! velniava! — murmėjo jis, sklaidydamas pinigų. — Su tokia suma žmonai nei nepasirodyk. O dar skolas išgertuvių

draugams reikia gražinti. Ir taip Urbonas, vietoje sąžiningu darbu uždirbtais pinigais atidavęs skolas, pasirinko vagišką kelią. Jis apvogė savo kambario draugus. Iš Jono Kalendros Urbonas pavogė 15 rublių, o iš Vlodo Sakicko — 5 rublius. Žinoma, už tokius darbus A. Urbonas vėl atsidūrė milicijos skyriuje. Apvogti kambario draugus jam drąsos užteko, o kai reikėjo prisipažinti taip padarius, ji staiga kažkur išgaravo. Ir tik po ilgų išsiskukinėjimų A. Urbonas prisipažino pavogęs iš draugų pinigus.

Taip A. Urbonas nuo degtinės ir peštynių nusirito iki vagystės, nuslydo dar žemiau. Tarybinėje visuomenėje tokiems žmonėms nėra vietos. Todėl jis už savo darbelius gaus atitinkamą ir atlyginimą. Šepetos durpių-kraiko gamyklos administracijai ir visuomeninėms organizacijoms tai rimtas signalas. Jeigu iš pat pradžių A. Urbonui būtų jos užkirtosios kelių girtuokliavimui, tai šiandien jam nereikėtų sėdėti kaltinamųjų suole.

D. LAPAŠINSKAS
Milicijos darbuotojas

O dabar — avalynės paroda

Kupiškio vartotojų kooperatyvo valdyba, norėdama geriau išaiškinti gyventojų paklausą avalynę, liepos 22, 23 ir 24 dienomis universalinėje parduotuvėje organizuoja avalynės parodą — pardavimą. Joje bus gausus avalynės asortimentas. Perkant avalynę, pirmenybė bus teikiama kooperatyvo nariams. Rimtai bus atsižvelgta į pirkėjų pageidavimus bei pasiūlymus.

A. JASINSKIENĖ
Kupiškio rajonų sąjungos
instruktorius-revizorius

**STALINO
KELIU**

4 psl. 1961 m. liepos 22 d.

V. SUTKUS

NEKULTŪRINGAS KULTŪROS DARBUOTOJŲ POELGIS

„Pirmūno“ kolūkyje ir Subačiaus gyvenvietėje pasirodė skelbimai apie įvykiančią gegužinę ant Viešintos upės kranto. Jos rengėjai — „Pirmūno“ kolūkio kultūros namai.

Įvykusioje gegužinėje jaunimas linksmas pasižoko, tačiau į gegužinę atsilankę pagyvenę žmonės buvo nusivylę. Jie tikėjosi išgirsti kokią nors paskaitą ar pranešimą, pamatyti asaveiklininkų pasirodymą. Deja, jų viltys neišsipildė. Be to, jų pasipiktinimą sukėlė tikrai nekultūringas kultūros darbuotojų poelgis: šokių aikštelės aptvėrimui buvo nukireti 42 berželiai!

Štai dėl ko kolūkiečiai klausia:

— Draugai Jonai Aižinai, kultūros namų direktoriau, kodėl taip nekultūringai pasielgėte? Juk už berželių nukirtimą turi kas nors atskaityti!

Sportas

LANKINIS šaudymas Tarybų šalyje kasmet iškovoja vis didesnę populiarumą. Mūsų respublikoje šią sporto šaką prieš trejus metus pradėjo populiarinti šiaulietis Viktoras Černiauskas. 1960 metų pradžioje jo iniciatyva šiauliuose prie „Lokomotyvo“ sporto draugijos jau susibūrė pirmieji entuziastai. Dabar mieste yra tvirtas kolektyvas. Gegužės mėnesio pabaigoje Pagelavoje prie Bijotės ežero šiauliečiai visuomeniniame pagrindais surengė pirmąją respublikoje stovyklą. Ten įvyko pirmosios lankininkų varžybos.

Šiomet lankininkų sekcijos įsteigtos Vilniuje, Kaune.

Susikūrus respublikinis šaudymo iš lanko komitetas.

Dabar respublikos lankininkai aktyviai ruošiasi rugpjūčio mėnesį įvykiančiam Rostove prie Dono stipriausių Tarybų Sąjungos lankininkų turnyrui. Šiauliečiai išbandys savo jėgas ir visą sąjungininkų „Lokomotyvo“ sportaklaidoje, o rugpjūčio pabaigoje stipriausieji Tarybų

Žinios

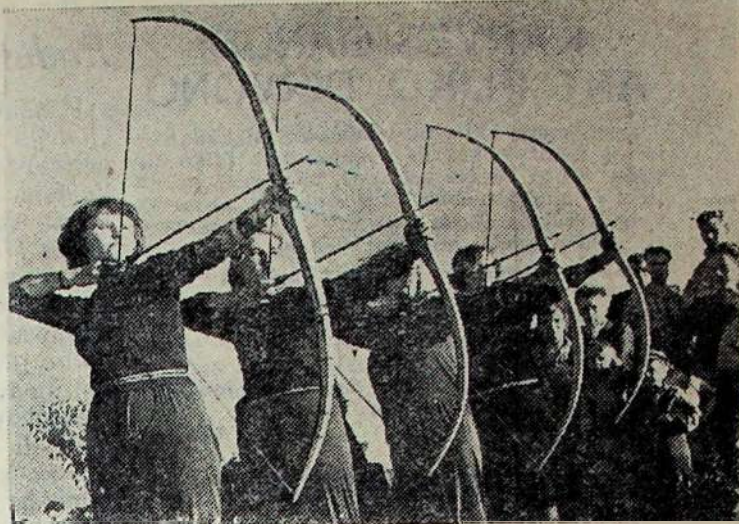
apie plieno gavybą už 1961 m.
liepos mėn. 15—19 d. d.

Eil.Nr.	Kolūkto pavadinimas	Primelžta pieno iš 1 karvės	
		1 per 5 d.	per 1 d.
1	„Salamiestis“	60,1	12,0 *0,8
2	„Nemunas“	57,8	11,6 *1,1
3	„Pergalė“	53,2	10,6 *0,7
4	„Alizava“	51,9	10,4 -0,1
5	Byčių p. b. II	50,2	10,0 *1,4
6	„Aušra“	46,0	9,2 -0,1
7	„Norūnai“	43,5	8,7 *0,3
8	„T. pirmūnas“	43,4	8,7 *0,7
9	„Antašava“	41,7	8,3 *0,8
10	„N. gyvenimas“	41,6	8,3 -0,3
11	„Neris“	37,9	7,6 —
12	„G. Pirmoji“	33,7	6,7 -0,1

Viso I grupėje:		47,6	9,5 *0,1
1	„Pirmūnas“	48,3	9,7 *0,3
2	„Lėvu“	45,7	9,1 *0,7
3	„Pirmoji vaga“	44,1	8,8 *0,2
4	„Aukštupėnai“	43,0	8,6 *0,4
5	„Vežionys“	39,5	7,9 —
6	„Šetekšna“	39,2	7,8 -0,3
7	„Šviesa“	37,8	7,6 —
8	„Pakupys“	37,0	7,4 *0,1
9	„Laisvė“	36,7	7,3 —
10	„Atėitis“	36,3	7,3 —
11	„Vienybė“	33,1	6,6 *0,1
12	„Juodpėnai“	32,4	6,5 *0,3
13	„Vedrupys“	31,2	6,2 *0,1
14	„Žadeikiai“	30,7	6,1 -0,2
15	„Tiesa“	27,2	5,4 *0,1
16	„Atžalynas“	26,7	5,3 *0,3

Viso II grupėje:		36,8	7,4 *0,2
1	M. Melnikaitės v.	48,1	9,6 —
2	„Adomynė“	40,9	8,2 *0,3
3	„Svyturys“	40,8	8,2 *0,4
4	„Laukminiškiai“	37,6	7,5 *0,1
5	„Mituva“	36,4	7,3 —
6	„Lukonys“	36,0	7,2 *0,2
7	„Aukštaičiai“	34,5	6,9 -0,5
8	„Palanga“	33,3	6,7 *0,3
9	„Mūsų rytojus“	32,8	6,6 —
10	„Skodins“	30,6	6,1 *0,5
11	„Mičiurino v.“	30,4	6,1 *0,1
12	„Pyvesa“	29,6	5,9 —
13	„Sakalas“	27,5	5,5 -0,3
14	„Uoginai“	24,2	4,8 *0,6
15	„Žalgiris“	23,3	4,7 *0,1
16	„Bugailiškiai“	14,8	3,0 -0,1

Viso III grupėje:		32,9	6,6 *0,1
Viso rajone:		36,3	7,7 *0,2
*daugiau — mažiau			
Valstybinės statistikos			
rajo inspektorius			

Lietuvos lankininkai rinksis į šiaulietis (iš kairės į dešinę) E. Gerikaitė, O. Bernotaitė, E. Valkanaukaitė ir G. Gerulytė.

Nuotraukoje: treniruojas

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

ŠI KARTĄ — SU UGNELE

Antradienį įvykusiomis o iš ten kamuolys atsideria Kupiškio KER futbolo komandos rungtynėmis su Kėdainių EAG futbolininkais. Kupiškėnai tikrai domėjosi. Šamšonas išima kamuolį iš tinkle... įvartis.

— Tik stebuklas gali iš-geibėti kupiškėnus nuo pralaimėjimo, — kažkas pasakė. Ir šis „stebuklas“ tikrai įvyko. Už minutės kamuolį iš tinklo buvo priverstas išimti svečių vartininkas, nes smūgiuotas iš aikštės kampo kamuolys taikliai buvo nukreiptas į kėdainiečių vartus.

Pirmasis kėlinys bigesi 2:1 svečių komandos naudai.

Antrajame kėlinyje kupiškėnai vis dažniau apsilanko prie svečių komandos vartų, jie priima kėdainiečių padiktuotą spartą, žaidžia veržliau, su ugnele, pasiryžę išlyginti rezultatą, o gal ir persverti. Nemaža gražių, puikių progų kupiškėnai turėjo įvarčiams pasiekti, pakeisti jų santykį.

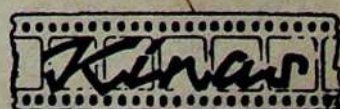
Ir dvi iš jų vis dėlto išnaudojo, išlygino ir persvėrė rezultatą (3:2) savo komandos naudai, už ką kupiškėnai pralaimės. Tačiau klausimas — kokių rezultatų pralaimės? Galimas dalykas, kad pralaimėjimo rezultatas bus mažesnis negu Kėdainiuose.

— Masiškiams stoka treniručių, — kalbėjo kiti. — Tą pripažįsta ir patys futbolininkai. O pralaimėjus Kėdainiuose, net kėdainiečiai atėjo prie mūsų futbolininkų ir pasakė: „Kol jūs, vyrai, bijosite kamuolį, apie pergalę ir nesvajokit. Daugiau drąsios!“

Ir štai rungtynės Kupiškėje. Aiškiai matyti, kad Kėdainių futbolininkai gerai susižaidę, puolime dariniai dalyvauja visas penktukas, žaidimas vyksta tik į Kupiškio futbolininkų vartus. Derinūs „mezga“ ne du — trys žaidėjai, bet visi puolėjai. Prie kupiškėnų komandos vartų svečiai su kamuoliu priartėja kraštais,

F. JANKAUSKAS

Redaktorius S. ZAUKA

K. t. „AUŠRA“

•BOSANČAS, liepos 25 ir 26 d. d.
•LĖTUVAS IŠSKRENDĖ 9 (žemės ūkio), liepos 27 ir 28 d. d.